

Demopříklady v Kit-Basicu pro komunikaci s PLC firmy TECO

Příručka uživatele a programátora

SofCon® s.r.o.
Střešovická 49
162 00 Praha 6
tel/fax: (02) 20 180 454
e-mail: sofcon@sofcon.cz
www : <http://www.sofcon.cz>

Obsah :

---

1. Úvod	1
2. Programy pro PLC Tecomat pro jednotlivé demopříklady	1
2.1. Popis programu TECO_REG.950	1
2.2. Popis programu TECO_DIO.950	2
2.3. Popis programu TECO_MAS.950	2
3. Popis demonstračních příkladů	2
3.1. Stručný přehled všech demopříkladů	2
3.2. Podrobnější popis demonstračních příkladů	3
3.2.1. DTeco1	3
3.2.2. DTeco2	3
3.2.3. DTeco3	4
3.2.4. DTecoIO	4
3.2.5. DTecoIO2	4
3.2.6. DTeco_SI	4
3.3. Popis a používání include souborů TECOM1.PRI a TECOM2.PRI	5
3.3.1. Struktura záznamu dat jednoho Tecomatu	6
3.3.2. Konstanty typů registrů PLC Tecomatu	7
3.3.3. Proměnné pro přístup k datům záznamů jednotlivých Tecomatů	8
3.3.4. Popis procedur	8
3.3.5. Definování symbolických názvů registrů	9
3.4. Popis Slave automatu a uživatelských procedur Proc3 a Proc4	9
3.4.1. Detailní popis jednotlivých parametrů procedury Proc3	10
3.4.2. Popis parametrů procedury Proc4	12
3.4.3. Stav komunikačního kanálu	12
3.5. Popis Mater automatu a uživatelských procedur Proc5 a Proc6	13
3.5.1. Detailní popis jednotlivých parametrů procedury Proc5	13
3.5.2. Popis parametrů procedury Proc6	15
3.5.3. Stav komunikačního kanálu	15
4. Nikolid rad na závěr	16

1. Úvod

Firma *SofCon s.r.o.* vytvořila programové vybavení pro komunikaci s PLC zařízeními Tecomat a Tecoreg firmy Teco a.s., s jehož pomocí je možno připojit průmyslový terminál Term10 firmy *SofCon* ke zvolenému počtu PLC Tecomatů jako vizualizační či operátorský panel. Dále je možno připojit terminál Term10 (nebo i více terminálů) i jako podřízenou jednotku - Slave.

Na distribuční disketě je několik demonstračních příkladů na komunikaci se zařízeními Tecomat. Programy jsou psané v jazyce Kit-Basic pro prostředí Kit-Builder s grafickým terminálem Term10. Posílaná a čtená data mezi terminálem Term10 a PLC Tecomatem jsou zprostředkována pomocí sériové komunikace RS485 s protokolem Tecomat.

Všechny demopříklady používají komunikačních automatů naimplementovaných v tzv. „include“ souborech (.PRI) nebo v uživatelských procedurách Kit-Basicu (Proc3, Proc4 a Proc5, Proc6). Automaty se dělí na Master automaty pro obsluhu podřízených Tecomatů a Slave automaty pro odpovídání na dotazy nadřazených Tecomatů. Master automaty zajišťují navázání a udržování spojení s požadovaným počtem připojených PLC Tecomatů, čtení a zápis požadovaných registrů. Slave automaty zajišťují odpovídání na zprávy nadřazené stanice.

2. Programy pro PLC Tecomat pro jednotlivé demopříklady

Pro správný chod jednotlivých demopříkladů je třeba do PLC Tecomatu nahrát vždy určitý program .950.

Programy .950 pro jednotlivé demopříklady:

```
DTECO1   .PRG \  
DTECO2   .PRG - TECO_REG.950  
DTECO3   .PRG /  
DTECOIO  .PRG - TECO_DIO.950  
DTECOIO2 .PRG /  
DTECOSL  .PRG - TECO_MAS.950
```

2.1. Popis programu TECO_REG.950

Program TECO_REG.950 definuje dva automaty implementující simulaci dvou jednoduchých P regulátorů. Princip obou regulátorů spočívá v postupném přibližování měřené hodnoty k požadované (po expinenciále). Druhý regulátor se od prvního liší v tom, že navíc ukládá postupně požadované a měřené hodnoty do dvou archivů (archiv měřených a archiv požadovaných hodnot). Proto vizualizační program v Term10 sledující průběh regulace může číst pouze právě měřenou a požadovanou hodnotu nebo i celý archiv měřených a požadovaných hodnot za určitou poslední dobu (např. pro grafické znázornění průběhu regulace).

2.2. Popis programu TECO_DIO.950

Program TECO_DIO.950 obsluhuje 8 digitálních vstupů a výstupů tak, že periodicky zapisuje hodnotu v registru R0 na výstupy a obraz vstupů ukládá do registru R1. Vizualizační program v Term10 periodicky zapisuje rotující danou hodnotu do registru R0 a zpětně čte obsah registru R1 - obě hodnoty zobrazuje na displeji. Pokud jsou u Tecomatu navzájem propojeny digitální vstupy s výstupy, je na signalizačních LED vstupů a výstupů vidět průběh komunikace (bez propojení vstupů a výstupů je průběh komunikace vidět jen na LED výstupů).

2.3. Popis programu TECO_MAS.950

Program obsluhuje 3 podřízené stanice s adresami 1, 2 a 3. Z první stanice periodicky čte R registry R0 až R9. Do druhé stanice periodicky zapisuje do R registrů R10 až R19. Ze třetí stanice zároveň čte R registry R0 až R9 a zároveň zapisuje do R registrů R10 až R19. Hodnoty čtených registrů třetí stanice pravidelně kopíruje do zapisovaných registrů, to znamená, že při úspěšné komunikaci by ve třetí podřízené stanici měl být obsah čtených i zapisovaných R registrů stejný.

3. Popis demonstračních příkladů

3.1. Stručný přehled všech demopříkladů

- DTECO1 .PRG** - Obsluhuje 1 podřízený PLC Tecomat, do jehož P regulátoru zapisuje požadovanou hodnotu. Zpětně čte archiv měřených a požadovaných hodnot, které potom zobrazuje ve formě časového grafu na displeji. Používá soubor **TECOM_1.PRI**.
- DTECO2 .PRG** - Podobný příklad jako DTECO1 - Obsluhuje 1 podřízený PLC Tecomat, do jehož P regulátoru zapisuje požadovanou hodnotu. Zpětně čte aktuální měřenou a požadovanou hodnotu, které potom ukládá do archivu. Tyto dva archivy potom zobrazuje ve formě časového grafu na displeji. Používá soubor **TECOM_1.PRI**.
- DTECO3 .PRG** - Podobný příklad jako DTECO2 - Obsluhuje 2 podřízené PLC Tecomaty, do jejichž P regulátorů zapisuje požadovanou hodnotu. Zpětně čte aktuální měřenou a požadovanou hodnotu, které potom ukládá do archivu. Tyto archivy potom zobrazuje ve formě dvou časových grafů na displeji. S oběma Tecomaty komunikuje stejné registry. Používá soubor **TECOM_2.PRI**.
- DTECO10 .PRG** - Obsluhuje 1 podřízený PLC Tecomat, do jehož registru R0 zapisuje požadovanou hodnotu digitálních výstupů. Tuto hodnotu periodicky rotuje, takže signalizační LED na digitálních výstupech Tecomatu svítí dle aktuálního stavu výstupů. Program zpětně čte registr R1, který obsahuje obraz digitálních vstupů. Obě hodnoty jsou potom zobrazovány na displeji terminálu. Používá soubor **TECOM_1.PRI**.

DTECOIO2.PRG - Podobný příklad jako DTECOIO s tím rozdílem, že pro komunikaci nepoužívá komunikační automat v daném .PRI souboru, ale používá komunikačního Master automatu prostřednictvím uživatelských procedur Proc5 (inicializace komunikace) a Proc6 (zrušení komunikace).

DTECOSL .PRG - Odpovídá na čtení a zápis R registrů z nadřazeného Tecomatu - definuje pole 20-ti R registrů, z nichž prvních deset je pro čtení a zbylé jsou pro zápis. Hodnoty všech registrů zobrazuje na displeji terminálu. Registry pro čtení periodicky plní náhodnými hodnotami. Nadřazený Tecomat periodicky čte tyto hodnoty a zpět je zapisuje do registrů pro zápis.

3.2. Podrobnější popis demonstračních příkladů

Demopříklady DTEco1, DTEco2 a DTEco3 slouží pro vizualizaci dat daného zařízení PLC Tecomat. Všechny tyto demonstrační příklady zasílají do PLC Tecomatu požadovanou hodnotu, simulátor regulátoru v PLC Tecomatu podle této hodnoty upraví aktuální měřenou hodnotu, kterou pak pošle zpět terminálu Term10 jako výsledek. Průběh požadovaných a měřených hodnot je průběžně zaznamenáván do grafů a zobrazován na displeji terminálu Term10. Demonstrační programy prostřednictvím Master automatů zajišťují obsluhu požadovaného počtu připojených PLC Tecomatů, jako je navázání a udržování komunikace, zasílání a přijímání zpráv a jejich následné vyhodnocování.

Demopříklady DTEcoIO a DTEcoIO2 také slouží pro vizualizaci dat daného zařízení PLC Tecomat, v tomto případě se jedná o vizualizaci digitálních vstupů a výstupů připojeného Tecomatu.

Demopříklad DTEco-SI slouží pro názorný příklad, jak z terminálu Term10 udělat podřazenou stanici.

3.2.1. DTEco1

Tento program ovládá pouze jeden PLC Tecomat prostřednictvím komunikačního automatu naimplementovaném v přilinkovaném include souboru TECOM1.PRI (viz 3.3 Popis a používání include souborů TECOM1.PRI a TECOM2.PRI). V hlavním souboru DTECO1.PRG se definují parametry komunikace (jako je například počet čtených a zapisovaných registrů) a obrazovky terminálu. Z připojeného PLC Tecomatu se čtou dvě hotová pole dat. Tyto pole slouží jako archiv požadovaných a měřených hodnot z regulátoru naimplementovaném v PLC Tecomatu programem TECO_REG.950. Velikost přenosu dat mezi terminálem Term10 a PLC Tecomatem se pohybuje okolo 200 bytů.

3.2.2. DTEco2

Tento program ovládá také pouze jeden PLC Tecomat prostřednictvím komunikačního automatu naimplementovaném ve stejném souboru TECOM1.PRI. V hlavním souboru DTECO2.PRG se definují (stejně jako v DTECO1.PRG) parametry komunikace a obrazovky terminálu, ale navíc se definují vedlejší procesy (automaty) na zpracování přečtených hodnot z PLC Tecomatu do polí grafů, blikání LED na panelu terminálu Term10 apod. Automaty na zpracovávání přečtených dat do polí požadovaných a měřených hodnot jsou obdobné automatům provádějící stejnou činnost v programu

TECO_REG.950 v PLC Tecomatu. Z toho vyplývá, že se nemusí po komunikační lince přenášet tolik dat pro grafické znázornění průběhu regulace. Velikost přenosu dat mezi terminálem Term10 a PLC Tecomatem je podstatně menší a to asi 10 bytů.

3.2.3. DTeco3

Tento program ovládá již dva PLC Tecomaty prostřednictvím komunikačního automatu naimplementovaném v přílinkovaném include souboru TECOM2.PRI (viz 3.3 Popis a používání include souborů TECOM1.PRI a TECOM2.PRI). Tento demonstrační příklad je rozšířením příkladu DTECO2.PRG pro dva PLC Tecomaty se stejnou datovou strukturou. V hlavním souboru DTECO3.PRG se definují parametry komunikace, obrazovky terminálu a vedlejší procesy (automaty) na zpracování přečtených hodnot do polí grafů apod. Jak již bylo řečeno, oba dva připojené PLC Tecomaty mají stejný program i strukturu registrů, a proto jsou obrazovky terminálu Term10 pro oba dva PLC Tecomaty definovány společně, vždy se pouze v záhlaví dané obrazovky určí, který Tecomat je zobrazován. Velikost přenosu dat mezi terminálem Term10 a jedním PLC Tecomatem se pohybuje okolo 10 bytů.

3.2.4. DTecoIO

Tento program ovládá jeden PLC Tecomat prostřednictvím komunikačního automatu naimplementovaném v přílinkovaném include souboru TECOM1.PRI (viz 3.3 Popis a používání include souborů TECOM1.PRI a TECOM2.PRI). V hlavním souboru DTECOIO.PRG se definují parametry komunikace (jako je například počet čtených a zapisovaných registrů) a obrazovky terminálu. Do připojeného PLC Tecomatu se zapisuje požadovaná hodnota digitálních výstupů a zpětně se čte hodnota digitálních vstupů. Program dále definuje automat, který pro lepší názornost periodicky rotuje o 1 bit hodnotu zapisovanou do PLC Tecomatu na dig. výstupy. Velikost přenosu dat mezi terminálem Term10 a PLC Tecomatem se pohybuje do 10 bytů.

3.2.5. DTecoIO2

Tento program ovládá jeden PLC Tecomat prostřednictvím komunikačního Master automatu naimplementovaném přímo v prostředí KitBuilder (viz 3.5 Popis Master automatu a uživatelských procedur Proc5 a Proc6). V hlavním souboru DTECOIO2.PRG se definují parametry komunikace (jako je například počet čtených a zapisovaných registrů) a obrazovky terminálu. Do připojeného PLC Tecomatu se zapisuje požadovaná hodnota digitálních výstupů a zpětně se čte hodnota digitálních vstupů. Program dále definuje automat, který pro lepší názornost periodicky rotuje o 1 bit hodnotu zapisovanou do PLC Tecomatu na dig. výstupy. Velikost přenosu dat mezi terminálem Term10 a PLC Tecomatem se pohybuje do 10 bytů.

3.2.6. DTeco_Sl

Tento program prostřednictvím komunikačního Slave automatu (viz. 3.4 Popis Slave automatu a uživatelských procedur Proc3 a Proc4) odpovídá na zprávy nadřazené stanice. Komunikační Slave automat se spustí dle nastavených parametrů uživatelskou procedurou Proc3. Program definuje pole 20-ti R registrů, z nichž prvních deset je pro čtení

a ostatní jsou pro zápis. Na první obrazovce terminálu je zobrazen stav komunikace a počet přijatých požadavků na zápis či čtení všech druhů registrů (X, Y, S, R i DataBoxu). Na další obrazovce zobrazuje hodnoty všech dvaceti R registrů. Registry R pro čtení periodicky plní náhodnými hodnotami. Nadřazený Tecomat periodicky čte tyto hodnoty a zpět je zapisuje do registrů pro zápis. To znamená, že při úspěšné komunikaci by měl být obsah prvních deseti R registrů (čtené registry) v terminálu Term10 shodný s obsahem druhých deseti R registrů (zapisované registry).

3.3. Popis a používání include souborů TECOM1.PRI a TECOM2.PRI

Include soubory TECOM1.PRI a TECOM2.PRI definují automaty, které zajišťují navázání a udržování spojení s podřízenými PLC Tecomaty a čtení a zápis požadovaných registrů podle nastavených proměnných záznamu daného Tecomatu. Oba soubory se liší pouze v počtu obsluhovaných PLC Tecomatů. I když soubor TECOM1.PRI definuje automat obsluhující pouze jeden PLC Tecomat, je již naprogramován tak, aby jednoduchou změnou mohl obsluhovat i více PLC Tecomatů. Proto se soubory TECOM1.PRI a TECOM2.PRI liší jen minimálně a uživatel má tak názorný příklad, jak přidělat do některého z těchto souborů obsluhu dalších PLC Tecomatů. Pro usnadnění hledání těchto míst, jsou v souborech komentáře s následující syntaxí: "!Pro více Tecomatu".

Pozn: Jak již bylo řečeno výše soubor TECOM1.PRI je použit v demopříkladech DTeco1, DTeco2 a DTecoIO, a soubor TECOM2.PRI je použit v demopříkladu DTeco3.

Tyto include soubory se do vlastního aplikačního programu přilinkují pomocí direktivy *include* (viz manuál Kit-Builder) a to zpravidla na jeho začátku. Je však před jejich přilinkováním nutné definovat určité konstanty a definice, které .PRI soubory vyžadují.

Přehled a význam konstant, které se musí v aplikaci definovat před přilinkováním vlastního .PRI souboru:

cTC_MaxPLC

Konstanta definující počet obsluhovaných a maximálně připojených PLC stanic (pro include soubor TECOM1.PRI je rovna 1, pro include soubor TECOM2.PRI je rovna 2 apod).

cTC_SndMaxTOut

Konstanta definující maximální dobu pro čekání do konce vysílání zprávy (timeout). Hodnota se udává v desítkách milisekund.

cTC_RecMaxTOut

Konstanta definující maximální dobu pro čekání na odpověď (timeout). Hodnota se udává v desítkách milisekund.

cTC_TryConnect

Konstanta definující prodlevu mezi testováním připojených PLC zprávou Connect. Hodnota se udává v sekundách.

cTC_SizeRead

Konstanta definující velikost bufferu pro čtení registrů z PLC. Hodnota se udává v bytech a platí pro ni jistá pravidla:

1. musí být dělitelná čtyřma
2. musí být v intervalu 0 až 244

cTC_SizeWrite

Konstanta definující velikost bufferu pro zápis registrů do PLC. Hodnota se udává v bytech a platí pro ni jistá pravidla:

1. musí být dělitelná čtyřma
2. musí být v intervalu 0 až 244

cTC_ParamStr

Řetězcová konstanta s parametry komunikace (viz komunikační knihovny ChnXxx nebo Manuál Kit-Builder).

Include soubory .PRI dále definují konstanty a řídicí proměnné pro obsluhu Tecomatů, strukturu záznamů dat jednotlivých Tecomatů a procedury pro nastavování proměnných pro přístup k datům jednotlivých Tecomatů. Následuje popis těch konstant, proměnných, struktur a procedur, které může uživatel použít ve své aplikaci.

3.3.1. Struktura záznamu dat jednoho Tecomatu

Data jednoho Tecomatu jsou v paměti uložena ve formě symbolických názvů jednotlivých částí pole, které je alokováno v paměti (např: TC1_Addr, TC2_Addr atd.). Pravidla a příklady pro alokaci tohoto pole je možno nalézt v include souborech .PRI. Dále nebudeme toto pole nazývat jen obecně "pole", ale specifičtěji "záznam". Následuje seznam položek záznamu určených pro potřeby uživatele a aplikačního programu:

TC_DNode = byte(TC1_Addr) [cTC_DNode];

Položka definuje adresu stanice PLC Tecomatu v síti.

TC_FlConnect = byte(TC1_Addr) [cTC_Flconnect];

Položka definuje příznak připojení daného PLC Tecomatu.

TC_SWritePerm = byte(TC1_Addr) [cTC_SWritePerm];

Položka definuje příznak permanentního vysílání zprávy pro zápis registrů. Pokud má položka hodnotu 1, bude se zpráva pro zápis registrů vysílat neustále, naopak (pokud má položka hodnotu 0) se bude zpráva pro zápis registrů vysílat pouze při nastaveném příznaku TC_FlSWrite.

TC_FlSWrite = byte(TC1_Addr) [cTC_FlSWrite];

Pokud položka TC_SWritePerm má hodnotu 1, potom tato položka nemá význam. V opačném případě definuje příznak, zda se má (hodnota 1) či nemá (hodnota 0) vyslat jednorázově zpráva pro zápis registrů. Po případném vyslání zprávy pro zápis registrů se tato položka automaticky snuluje.

TC_SReadCt = longint(TC1_Addr) [cTC_SReadCt];

Položka definuje čítač vyslaných zpráv pro čtení registrů.

TC_RReadCt = longint(TC1_Addr) [cTC_RReadCt];

Položka definuje čítač přijatých odpovědí na zprávu pro čtení registrů.

TC_SWriteCt = longint(TC1_Addr) [cTC_SWriteCt];

Položka definuje čítač vyslaných zpráv pro zápis registrů.

TC_RWriteCt = longint(TC1_Addr) [cTC_RWriteCt];

Položka definuje čítač přijatých odpovědí na zprávu pro zápis registrů.

Položky vysílacího bufferu pro čtení registrů

TC_SRead_Typ = byte(TC1_Addr) [cTC_SRead_Typ];

Položka definuje typ registrů, které se mají zpravou pro čtení registrů přečíst (viz

níže - konstanty typů registrů PLC Tecomatu).

`TC_SRead_Frst = byte(TC1_Addr) [cTC_SRead_Frst];`

Položka definuje adresu prvního registru, který se má přečíst z PLC Tecomatu. Po nastavení této položky je třeba zavolat proceduru `TecoReInit` (viz XXX) pro úpravu jiných vnitřních položek na této položce závislých.

`TC_SRead_Len = byte(TC1_Addr) [cTC_SRead_Len];`

Položka definuje počet registrů (bytů), které se mají přečíst z PLC Tecomatu.

Položky přijímacího bufferu pro čtení registrů

`TC_RRead_Data = byte(TC1_Addr) [cTC_Read_Data];`

Položka definuje pole o velikosti `cTC_SizeRead` bytů (viz výše), kam jsou uloženy hodnoty přečtených registrů z PLC Tecomatu.

Položky vysílacího bufferu pro zápis registrů

`TC_SWrite_Typ = byte(TC1_Addr) [cTC_SWrite_Typ];`

Položka definuje typ registrů, které se mají zapsat do PLC Tecomatu (viz níže - konstanty typů registrů PLC Tecomatu).

`TC_SWrite_Frst = byte(TC1_Addr) [cTC_SWrite_Frst];`

Položka definuje adresu prvního registru, který se má zapsat do PLC Tecomatu. Po nastavení této položky je třeba zavolat proceduru `TecoReInit` pro úpravu jiných vnitřních položek na této položce závislých.

`TC_SWrite_Len = byte(TC1_Addr) [cTC_SWrite_Len];`

Položka definuje počet registrů (bytů), které se mají zapsat do PLC Tecomatu. Po nastavení této položky je třeba zavolat proceduru `TecoReInit` pro úpravu jiných vnitřních položek na této položce závislých.

`TC_SWrite_Data = byte(TC1_Addr) [cTC_Write_Data];`

Položka definuje pole hodnot registrů o velikosti `cTC_SizeWrite` bytů (viz výše) pro zapsání do PLC Tecomatu.

3.3.2. Konstanty typů registrů PLC Tecomatu

`cTC_RegX = 0;`

Konstanta pro přístup k registrům X (registry vstupů) PLC Tecomatu.

`cTC_RegY = 1;`

Konstanta pro přístup k registrům Y (registry výstupů) PLC Tecomatu.

`cTC_RegS = 2;`

Konstanta pro přístup k registrům S (systémové registry) PLC Tecomatu.

`cTC_RegR = 3;`

Konstanta pro přístup k registrům R (uživatelské registry) PLC Tecomatu.

`cTC_DBox0 = $80;`

Konstanta pro přístup k přídavné paměti DataBox adresy \$00000 - \$0FFFF.

`cTC_DBox1 = $81;`

Konstanta pro přístup k přídavné paměti DataBox adresy \$10000 - \$1FFFF.

`cTC_DBox2 = $82;`

Konstanta pro přístup k přídavné paměti DataBox adresy \$20000 - \$2FFFF.

`cTC_DBox3 = $83;`

Konstanta pro přístup k přídavné paměti DataBox adresy \$30000 - \$3FFFF.

`cTC_DBox4 = $84;`

Konstanta pro přístup k přídavné paměti DataBox adresy \$40000 - \$4FFFF.

cTC_DBox5 = \$85;

Konstanta pro přístup k přídavné paměti DataBox adresy \$50000 - \$5FFFF.

cTC_DBox6 = \$86;

Konstanta pro přístup k přídavné paměti DataBox adresy \$60000 - \$6FFFF.

cTC_DBox7 = \$87;

Konstanta pro přístup k přídavné paměti DataBox adresy \$70000 - \$7FFFF.

3.3.3. Proměnné pro přístup k datům záznamů jednotlivých Tecomatů

TC_ComTeco = byte;

Proměnná definující číslo aktuálního PLC Tecomatu, s nímž se právě komunikuje. Aplikační program nesmí měnit její hodnotu.

TC_ViewTeco = byte;

Proměnná definující číslo aktuálního PLC, jehož registry (data) jsou zobrazovány (slouží pro nastavení adresy pro zobrazování).

TC_ComAdr = word;

Proměnná definující offsetovou adresu pro přístup k záznamům PLC Tecomatu, se kterým se komunikuje. Aplikační program nesmí měnit její hodnotu.

TC_ViewAdr = word;

Proměnná definující offsetovou adresu pro přístup k záznamům PLC Tecomatu, jehož hodnoty jsou zobrazovány. Aplikační program ji smí nastavovat pouze procedurou TC_SetViewTecoAdr (viz níže). Pokud aplikační program změní hodnotu této proměnné, měl by následně zavolat proceduru TC_SetViewTecoAdr (viz níže).

TC_PomTeco = byte;

Proměnná definující číslo aktuálního PLC Tecomatu pro potřeby aplikace.

TC_PomAdr = word;

Proměnná definující offsetovou adresu pro přístup k záznamům PLC Tecomatu, jehož číslo je v proměnné TC_PomTeco. Hodnota této proměnné se smí nastavovat pouze prostřednictvím procedury TC_SetPomTecoAdr (viz níže).

TC1_Offs = word;

Proměnná definující offsetovou adresu záznamu 1.Tecomatu. Podobně jsou definovány i offsetové adresy dalších záznamů Tecomatů. Aplikační program nesmí měnit hodnoty těchto adres.

Uživatel se v aplikačním programu odkazuje na jednotlivé položky záznamu daného Tecomatu buď pomocí přímé offsetové adresy záznamu daného Tecomatu (např: TC_FlSWrite[TC1_Offs] := ...), nebo pomocí jiné offsetové adresy, která se nastavuje podle proměnných s aktuálními čísly daného PLC Tecomatu (např: TC_FlSWrite[TC_AdrView] := ...).

3.3.4. Popis procedur

procedure TC_SetViewTecoAdr;

Podle proměnné TC_ViewTeco nastaví hodnotu offsetové adresy TC_ViewAdr na přímou offsetovou adresu daného Tecomatu (TC1_Offs, TC2_Offs nebo atd.).

```
procedure TC_SetPomTecoAdr;
```

Podle proměnné TC_PomTeco nastaví hodnotu offsetové adresy TC_PomAdr na přímou offsetovou adresu daného Tecomatu (TC1_Offs, TC2_Offs nebo atd.).

```
procedure TecoInit;
```

Tato procedura nastaví implicitně hodnoty všech položek záznamů všech Tecomatů. Je jí nutné zavolat v proceduře INIT, která se volá vždy po resetu, a to ještě před definováním vlastních hodnot jednotlivých položek!.

```
procedure TecoReInit;
```

Tato procedura provede úpravu vnitřních položek záznamů všech Tecomatů podle uživatelského nastavení veřejných položek (například podle počtu zapisovaných registrů do PLC Tecomatu upraví délku vysílané zprávy pro zápis registrů). Proto jí je nutné volat po změně hodnoty těch položek, které tuto vlastnost mají (viz výše Struktura záznamu dat jednoho Tecomatu).

3.3.5. Definování symbolických názvů registrů

V include souborech .PRI jsou definovány pro hodnoty čtených a zapisovaných registrů pouze pole bytů. Uživatel si může položky těchto polí (nejen byty ale i wordy, longinty atd.) pro přehlednost symbolicky pojmenovat.

```
Např: MerenaTepl = word   (TC1_Addr) [cTC_Read_Data + 0];
      CisloMer   = longint (TC1_Addr) [cTC_Read_Data + 2];
      PozadTepl = word   (TC1_Addr) [cTC_Write_Data + 3];
```

Symbolická proměnná MerenaTepl je typu word a je to první až druhý čtený registr z prvního PLC Tecomatu. Symbolická proměnná CisloMer je typu longint a je to třetí až šestý čtený registr z prvního PLC Tecomatu. Tato symbolická proměnná nemůže být definována v poli čtených registrů na místě [cTC_Read_Data +1], protože by se překrývala s druhým čteným registrem pro symbolickou proměnnou MerenaTepl. Symbolická proměnná PozadTepl je typu word a je to třetí až čtvrtý zapisovaný registr do prvního PLC Tecomatu.

3.4. Popis Slave automatu a uživatelských procedur Proc3 a Proc4

Slave automat se spouští (většinou v INIT proceduře vlastního programu) uživatelskou procedurou **Proc3**, která má tři parametry. První parametr typu byte je počátek inicializačního šetizce komunikace, který obsahuje adresu dané Slave stanice, adresu a číslo přerušení (IRQ) komunikačního kanálu, přenosovou rychlost, paritu apod. Druhý parametr také typu byte je počátek tabulky, jejíž položky určují počty a adresy přístupných registrů pro čtení a zápis. Třetí parametr také typu byte je počátek záznamu, do jehož položek budou zaznamenávány informace o příchodích zprávách a stavu probíhající komunikace.

Slave automat se ukoněje uživatelskou procedurou **Proc4**. Ve většině případů není třeba tuto proceduru volat (většinou se Slave komunikace nainicializuje a běží po celou dobu programu), jen pokud by uživatel chtěl tuto komunikaci v průběhu programu zrušit.

Proceduru **Proc3** je možno volat opakovaně. To znamená, že pokud uživatel chce nastavit například jinou komunikační rychlost, provede příslušnou úpravu šetizce s parametry komunikace a zavolá proceduru Proc3. Ta provede zrušení dosavadní komunikace a její novou inicializaci dle nového nastavení. Lze to samozřejmě provést i přes proceduru Proc4, a to následovně:

```

Proc4(...); {počátek zrušení komunikace}
repeat until ChnState=cCh_None; {čekání do úplného zrušení
                                komunikace}
Proc3(...); {nová inicializace}

```

3.4.1. Detailní popis jednotlivých parametrů procedury Proc3

1. parametr - inicializační šetřec komunikace

Příklad deklarace a naplnění inicializačního šetřce komunikace:

```

symbol
ParamStr = string:128;      {šetřec parametrů komunikace}
PocParStr = byte(ParamStr[0]); {počátek šetřce}
:
ParamStr = "NOD=3 NAM=COM ADD=$2310 IRQ=3 BD=19200 BIT=8 STO=2
           PAR=E LRB=1000";
           {příklad naplnění šetřce -
            adresa stanice = 3
            adresa COM portu = $2310
            číslo přerušení = 3
            komun.rychlost = 19200Bd
            datových bitů = 8
            stop bitů = 2
            parita = sudá
            vyrovnávací buffer pro přichozí znaky = 1000}

```

2. parametr - počátek tabulky s počty a adresami čtených a zapisovaných registrů

Příklad deklarace tabulky s informacemi o rozložení jednotlivých registrů v datové oblasti Kit-Builderu:

```

symbol
TableReg = Word:96;      {definice tabulky v paměti -
                           nasleduje struktura položek tabulky}
BgI_X_Rd = TableReg[ 0]; {index na počatek v dat.oblasti KB
                           pro čtení X registru}
Poc_X_Rd = TableReg[ 2]; {delka dat.oblasti KB pro čtení X
                           registru}
BgI_Y_Rd = TableReg[ 4]; {index na počatek v dat.oblasti KB
                           pro čtení Y registru}
Poc_Y_Rd = TableReg[ 6]; {delka dat.oblasti KB pro čtení Y
                           registru}
BgI_S_Rd = TableReg[ 8]; {index na počatek v dat.oblasti KB
                           pro čtení S registru}
Poc_S_Rd = TableReg[10]; {delka dat.oblasti KB pro čtení S
                           registru}
BgI_R_Rd = TableReg[12]; {index na počatek v dat.oblasti KB
                           pro čtení R registru}
Poc_R_Rd = TableReg[14]; {delka dat.oblasti KB pro čtení R
                           registru}
BgI_1_Rd = TableReg[16]; {index na počatek v dat.oblasti KB pro
                           čtení registru z 1.DataBoxu}
Poc_1_Rd = TableReg[18]; {delka dat.oblasti KB pro čtení
                           registru z 1.DataBoxu}
BgI_2_Rd = TableReg[20]; {index na počatek v dat.oblasti KB pro
                           čtení registru z 2.DataBoxu}
Poc_2_Rd = TableReg[22]; {delka dat.oblasti KB pro čtení
                           registru z 2.DataBoxu}
BgI_3_Rd = TableReg[24]; {index na počatek v dat.oblasti KB pro
                           čtení registru z 3.DataBoxu}
Poc_3_Rd = TableReg[26]; {delka dat.oblasti KB pro čtení
                           registru z 3.DataBoxu}
BgI_4_Rd = TableReg[28]; {index na počatek v dat.oblasti KB pro
                           čtení registru z 4.DataBoxu}
Poc_4_Rd = TableReg[30]; {delka dat.oblasti KB pro čtení

```

```

    registru z 4.DataBoxu}
BgI_5_Rd = TableReg[32]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    cteni registru z 5.DataBoxu}
Poc_5_Rd = TableReg[34]; {delka dat.oblasti KB pro cteni
    registru z 5.DataBoxu}
BgI_6_Rd = TableReg[36]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    cteni registru z 6.DataBoxu}
Poc_6_Rd = TableReg[38]; {delka dat.oblasti KB pro cteni
    registru z 6.DataBoxu}
BgI_7_Rd = TableReg[40]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    cteni registru z 7.DataBoxu}
Poc_7_Rd = TableReg[42]; {delka dat.oblasti KB pro cteni
    registru z 7.DataBoxu}
BgI_8_Rd = TableReg[44]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    cteni registru z 8.DataBoxu}
Poc_8_Rd = TableReg[46]; {delka dat.oblasti KB pro cteni
    registru z 8.DataBoxu}
BgI_X_Wr = TableReg[48]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis X registru}
Poc_X_Wr = TableReg[50]; {delka dat.oblasti KB pro zapis X
    registru}
BgI_Y_Wr = TableReg[52]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis Y registru}
Poc_Y_Wr = TableReg[54]; {delka dat.oblasti KB pro zapis Y
    registru}
BgI_S_Wr = TableReg[56]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis S registru}
Poc_S_Wr = TableReg[58]; {delka dat.oblasti KB pro zapis S
    registru}
BgI_R_Wr = TableReg[60]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis R registru}
Poc_R_Wr = TableReg[62]; {delka dat.oblasti KB pro zapis R
    registru}
BgI_1_Wr = TableReg[64]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis registru z 1.DataBoxu}
Poc_1_Wr = TableReg[66]; {delka dat.oblasti KB pro zapis
    registru z 1.DataBoxu}
BgI_2_Wr = TableReg[68]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis registru z 2.DataBoxu}
Poc_2_Wr = TableReg[70]; {delka dat.oblasti KB pro zapis
    registru z 2.DataBoxu}
BgI_3_Wr = TableReg[72]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis registru z 3.DataBoxu}
Poc_3_Wr = TableReg[74]; {delka dat.oblasti KB pro zapis
    registru z 3.DataBoxu}
BgI_4_Wr = TableReg[76]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis registru z 4.DataBoxu}
Poc_4_Wr = TableReg[78]; {delka dat.oblasti KB pro zapis
    registru z 4.DataBoxu}
BgI_5_Wr = TableReg[80]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis registru z 5.DataBoxu}
Poc_5_Wr = TableReg[82]; {delka dat.oblasti KB pro zapis
    registru z 5.DataBoxu}
BgI_6_Wr = TableReg[84]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis registru z 6.DataBoxu}
Poc_6_Wr = TableReg[86]; {delka dat.oblasti KB pro zapis
    registru z 6.DataBoxu}
BgI_7_Wr = TableReg[88]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis registru z 7.DataBoxu}
Poc_7_Wr = TableReg[90]; {delka dat.oblasti KB pro zapis
    registru z 7.DataBoxu}
BgI_8_Wr = TableReg[92]; {index na pocatek v dat.oblasti KB pro
    zapis registru z 8.DataBoxu}
Poc_8_Wr = TableReg[94]; {delka dat.oblasti KB pro zapis
    registru z 8.DataBoxu}

PocTableReg = Byte(TableReg)[0]; {pocatek tabulky Table Reg}

```

3. parametr - počátek záznamu pro ukládání informací o stavu komunikace

Příklad deklarace záznamu pro ukládání informací o přijatých zprávách z nadřazené stanice a o stavu komunikace.

symbol

```

TabStsCom = Word:6;
  FlgsRead = byte(TabStsCom)[0]; {priznaky prijeti zprav pro
    cteni}
    FlReadRegX = FlgsRead.7; {priznak prijeti zpravy na cteni
      X registru}
    FlReadRegY = FlgsRead.6; {priznak prijeti zpravy na cteni
      Y registru}
    FlReadRegS = FlgsRead.5; {priznak prijeti zpravy na cteni
      S registru}
    FlReadRegR = FlgsRead.4; {priznak prijeti zpravy na cteni
      R registru}
    FlReadDBox = FlgsRead.3; {priznak prijeti zpravy na cteni
      DataBoxu}
  FlgsWrite= byte(TabStsCom)[1]; {priznaky prijeti zprav pro
    zapis}
    FlWriteRegX = FlgsWrite.7; {priznak prijeti zpravy pro
      zapis X registru}
    FlWriteRegY = FlgsWrite.6; {priznak prijeti zpravy pro
      zapis Y registru}
    FlWriteRegS = FlgsWrite.5; {priznak prijeti zpravy pro
      zapis S registru}
    FlWriteRegR = FlgsWrite.4; {priznak prijeti zpravy pro
      zapis R registru}
    FlWriteDBox = FlgsWrite.3; {priznak prijeti zpravy pro
      zapis DataBoxu}
  ChnState = byte(TabStsCom)[2]; {stav komunikace}
  ChnResult= word(TabStsCom)[4]; {status (chyby) komunikace}

PocTabStsCom = Byte(TabStsCom)[0]; {pocatek tabulky TabStsCom}

```

Příklad volání procedury Proc3

```
Proc3 (PocParStr, PocTableReg, PocTabStsCom);
```

3.4.2. Popis parametrů procedury Proc4

Tato procedura nevyžaduje principiálně žádné parametry, ale pro dodržení syntaxe uživatelských procedur, které mají tři parametry, musíme v programu nějaké parametry zadat. Například stačí zavolat Proc4 (B0, B0, B0);

3.4.3. Stavy komunikačního kanálu

Slave automat obsahuje několik stavů komunikačního kanálu.

Konstanty stavů komunikačního kanálu:

```

constant
  cCh_None      = 0; { kanál zavřen }
  cCh_Open      = 1; { kanál se otevírá }
  cCh_Connect   = 2; { kanál se otevírá }
  cCh_Rec       = 3; { kanál otevřen - čeká se na příjem zpravy }
  cCh_SendReply = 4; { posílá se odpověď }
  cCh_DisConnect = 5; { kanál se zavírá }
  cCh_Close     = 6; { kanál se zavírá }

```

Tyto konstanty jsou po zavolání procedury Proc3 navraceny v proměnné **ChnState** v záznamu **TabStsCom** (viz výše).

Na začátku je kanál ve stavu cCh_None.

Po zavolání procedury Proc3 se kanál snaží dostat přes stavy cCh_Open a cCh_Connect do stavu cCh_Rec, kde probíhá čekání na příjem zprávy od nadřazené stanice. Po jejím přijetí a správném dekódování se sestaví patřičná odpověď a kanál přejde do stavu cCh_SendReply, kde se tato odpověď odvysílá. Po jejím odvysílání kanál přejde opět do stavu cCh_Rec.

3.5. Popis Master automatu a uživatelských procedur Proc5 a Proc6

Master automat se spouští (většinou v INIT proceduře vlastního programu) uživatelskou procedurou **Proc5**, která má tři parametry. První parametr typu byte je počátek tabulky s globálními parametry komunikace, který obsahuje maximální časové zprodlévání (tzv. TimeOuty) při vysílání a příjmu jednotlivých zpráv, dále časovou periodu pro pokus o navázání spojení s nepripojenými podřazenými stanicemi a nakonec šetřivec s HW parametry komunikace. (Z programátorského hlediska se nejedná přímo o šetřivec - string, ale jen o pole bytů, do kterého se příslušný šetřivec vloží) Tento šetřivec by měl obsahovat adresu dané Master stanice, adresu a číslo přerušení (IRQ) komunikačního kanálu, přenosovou rychlost, paritu apod. Druhý parametr také typu byte je počátek tabulky, jejíž položky určují počty a adresy přístupných registrů pro čtení a zápis. Třetí parametr také typu byte je počátek záznamu, do jehož položek budou zaznamenávány informace o příchodích zprávách a stavu probíhající komunikace.

Slave automat se ukoněje uživatelskou procedurou **Proc6**. Ve většině případech není třeba tuto proceduru volat (většinou se Master komunikace nainicializuje a běží po celou dobu programu), jen pokud by uživatel chtěl tuto komunikaci v průběhu programu zrušit.

Proceduru **Proc5** je možno volat opakovaně. To znamená, že pokud uživatel chce nastavit například jinou komunikační rychlost, provede příslušnou úpravu šetřivce s parametry komunikace a zavolá proceduru Proc5. Ta provede zrušení dosavadní komunikace a její novou inicializaci dle nového nastavení. Lze to samozřejmě provést i přes proceduru Proc6, a to následovně:

```
Proc5(...); {počátek zrušení komunikace}
repeat until ChnState=cCh_None; {čekání do úplného zrušení
                                komunikace}
Proc6(...); {nová inicializace}
```

3.5.1. Detailní popis jednotlivých parametrů procedury Proc5

1. parametr - tabulka s globálními parametry komunikace

Tato tabulka obsahuje maximální doby (TimeOuty) při vysílání a přijímání zpráv, šetřivec s HW parametry komunikace a periodu pro pokus o navázání spojení s nepripojenými podřazenými stanicemi.

Příklad deklarace a naplnění tabulky s globálními parametry komunikace:

symbol

```
ComGlbRec = word:136;
  SndMaxTOut = word(ComGlbRec)[0]; {maximalni timeout v [ms] pro
                                   vysilani}
  RecMaxTOut = word(ComGlbRec)[2]; {maximalni timeout v [ms] pro
                                   prijem odpovedi}
  PerConnect = word(ComGlbRec)[4]; {perioda v [s] pro pokus o
                                   navazani spojeni nepripojene}
```



```

    NumMsg      = byte(ComGlbRec)[6]; {pocet obsluhovaných zpráv
    Master automatem}
    ParamStr    = byte(ComGlbRec)[7]; {pocatek retezce parametru
    komunikace - pro tento
    retezec je vyhrazeno 128 bytu
    vcetne prvnio(delkoveho)}

    PocComGlbRec = byte(ComGlbRec)[0]; {pocatek struktury ComGlbRec}

```

symbol

```

PomS = string:128; {pomocny retezec pro HW parametry komunikace}
:
SndMaxTOut := 200; {ms}
RecMaxTOut := 1000; {ms}
PerConnect := 10; {s}
NumMsg     := 2;
PomS       := "NOD=100 NAM=COM ADD=$2310 IRQ=3 BD=19200 BIT=8
              STO=2 PAR=E LRB=1000";
{pøíklad naplòení pomocného øetizce -
  adresa stanice = 100
  adresa COM portu = $2310
  èíslo pøerušení = 3
  komun. rychlost = 19200Bd
  datových bitù = 8
  stop bitù = 2
  parita = sudá
  vyrovnávací buffer pro pøíchozí znaky = 1000}
Move(PomS, ParamStr, PomS[0]+1);
{pøesun obsahu pomocného øetizce do pole bytù
  vyhrazeného pro vlastní øetizec HW parametrù komunik.}

```

2. parametr - poèátek pole se záznamy obsahujícími poèty a adresy ètených èi zapisovaných registrù

Délka tohoto pole je závislá na poètu obsluhovaných zpráv Master automatem (viz. promínná NumMsg). Velikost záznamu jedné zprávy je 14 bytù. To znamená, že celková velikost pole se záznamy jednotlivých zpráv je NumMsg*14.

Pøíklad deklarace pole se záznamy s parametry jednotlivých zpráv:

constant

```
SizeAllMsgRec = 2*14;
```

symbol

```

MsgRec = word:SizeAllMsgRec; {deklarace pole pro 2 zpravy}
{R}FlConnect = byte(MsgRec)[0]; {priznak pripojeni dane stanice}
  RW_Perm    = byte(MsgRec)[1]; {typ a zpusob vysilani teto
  zpravy}
{W}  MsgType = byte(MsgRec)[1]; {typ zpravy - spodni 4 bity - viz
  konstanty cRead, cWrite...}
{W}  FlPermWr = RW_Perm.4;      {priznak cyklickeho vysilani teto
  zpravy, jinak vyslat jen je-li
  priznak FlWrite = 1}
{RW} FlWrite  = RW_Perm.5;      {priznak jednorazoveho vyslani
  teto zpravy, po jejim vyslani se
  snuluje, tento priznak ma vyznam
  jen je-li FlPermWr = 0}
{W}DNo      = word(MsgRec)[2]; {adresa cilove stanice}
{W}AdrRW    = word(MsgRec)[4]; {adresa bufferu pro cteni/zapis
  dat - index v dat.oblasti KB}
{W}BegI     = word(MsgRec)[6]; {pocatek (adresa) v PLC
  ctenych/zapisovanych dat}
{W}Poc      = byte(MsgRec)[8]; {pocet ctenych/zapisovanych bytu}
{W}RegType  = byte(MsgRec)[9]; {typ ctenych ci zapisovanych dat
  - viz konstanty RegX,RegY...}

```

```

{R}CountS      = word(MsgRec) [10]; {pocitadlo poctu vyslanych zprav}
{R}CountR      = word(MsgRec) [12]; {pocitadlo poctu prijatych
                                odpovedi}

PocMsgRec = byte(MsgRec) [0]; {pocatek pole MsgRec}

```

Na první pohled se může zdát, že definicí jednotlivých položek jsme nadefinovaly strukturu pouze prvního záznamu v poli zpráv. Ale není problém se pomocí indexů odkázat například na položku určující typ komunikovaných dat 2. zprávy a to následovně: RegType[14]. Obecně se na nebitovou položku I-té zprávy odkážeme způsobem: Item[(I-1)*14] a na bitovou položku Item[(I-1)*14*8]. Tento rozdíl v odkazování na bitové a nebitové položky je z důvodu rozdílné implementace v KitBuilderu.

Poznámka: Před jednotlivými položkami jsou symboly {R}, {W}, nebo {RW}, které znamenají následující:

R - tuto položku nastavuje komunikační automat
W - tuto položku nastavuje uživatel
RW- tuto položku nastavuje jak uživatel tak i komunikační automat

3. parametr - počátek záznamu pro ukládání informací o stavu komunikace

Příklad deklarace záznamu pro ukládání informací o stavu komunikace.

```

symbol
TabStsCom = Word:4;
  ChnState = byte(TabStsCom) [2]; {stav komunikace}
  ChnResult= word(TabStsCom) [4]; {status (chyby) komunikace}

PocTabStsCom = Byte(TabStsCom) [0]; {pocatek tabulky TabStsCom}

```

Příklad volání procedury Proc5

```
Proc5 (PocComGlbRec, PocMsgRec, PocTabStsCom);
```

3.5.2. Popis parametrů procedury Proc6

Tato procedura nevyžaduje principiálně žádné parametry, ale pro dodržení syntaxe uživatelských procedur, které mají tři parametry, musíme v programu nějaké parametry zadat. Například stačí zavolat Proc6 (B0, B0, B0);

3.5.3. Stavy komunikačního kanálu

Master automat obsahuje několik stavů komunikačního kanálu.

Konstanty stavů komunikačního kanálu:

```

constant
tCh_None      = 0; { kanál zavřen }
tCh_Open      = 1; { kanál se otevírá }
tCh_Connect   = 2; { kanál se otevírá }
tCh_Send      = 3; { počátek vysílání }
tCh_MsgConnect = 4; { počátek zprávy Connect }
tCh_SendingConn= 5; { probíhá vysílání zprávy Connect }
tCh_RecConn   = 6; { probíhá příjem odpovědi na zprávu Connect }
tCh_Sending   = 7; { probíhá vysílání }
tCh_Rec       = 8; { probíhá příjem odpovědi }
tCh_DisConnect = 9; { kanál se zavírá }
tCh_Close     =10; { kanál se zavírá }

```

Tyto konstanty jsou po zavolání procedury Proc5 navraceny v proměnné **ChnState** v záznamu **TabStsCom** (viz více).

Na začátku je kanál ve stavu tCh_None.

Po zavolání procedury Proc5 se kanál snaží dostat přes stavy tCh_Open a tCh_Connect do stavu tCh_MsgConnect, kde započne cyklická obsluha všech nadefinovaných zpráv v poli MsgRec. Automat se nejprve snaží zprávou Connect (viz. definice protokolu Tecom) navázat s danou stanicí spojení a po jejím úspěšném navázání probíhá vysílání vlastní zprávy (stavy tCh_Send a tCh_Sending) a následně čekání na odpověď (stav tCh_Rec). Poté se jde zpět do stavu tCh_MsgConnect, kde se započne obsluha další zprávy.

4. Nikolid rad na závěr

Před nahráním programu (.BIN souboru) **do terminálu Term10 zkontroluje správné nastavení parametrů komunikace** v příslušném .PRG souboru (většinou se jedná o textový řetězec ze začátku programu), zejména adresy a čísla přerušení IRQ komunikačního kanálu.

Zkontrolujte správné nastavení komunikačního kanálu v PLC Tecomatu (zda se jedná o režim PC nebo MAS, komunikační rychlost apod.).